

איש האדמה והרופא

"אם יקום והתהלך בזוויג על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא" (שימות כא יט, פרשת משפטים)

ר' עקיבה פתח: "אנוש פוזציר ימיו כציץ השדה כן יציץ" (תהלים קג טו). מעשה ברבי ישמעאל ורבי עקיבה שהיו מהלכין בחוצות ירושלים והיה עמהן אדם אחד. פגע בהם אדם חולה, אמר להן: רבותי, אמרו לי במה אתרפא. אמרו לו: קח לך כד וכך עד שתתרפא. אמר להן אותו האיש שהיה עמהן: מי הקה אותו בחולי? אמרו לו הקב"ה. אמר להן: ואתם הכנסתם עצמכם בדבר שאינו שלכם! הוא הקה ואתם מרפאין?!

אמרו לו: מה מלאכתך? אמר להן: עובד אדמה אני והרי המגל בידי. אמרו לו: מי ברא את האדמה? מי ברא את הכרם? אמר להם: הקב"ה. אמרו לו: ואתה מכניס עצמך בדבר שאינו שלך! הוא ברא אותו ואת אוכל פריין שלו? אמר להן: אין אתם רואין המגל בידי? אילולי שאני יוצא וחורשו ומכסחו ומזבלו ומנכשו, לא העלה מאומה. אמרו לו: שוטה שבעולם, ממלאכתך לא שמעת מה שכתוב: "אנוש פוזציר ימיו כציץ השדה כן יציץ". כשם שהעץ אם אינו נזבל ומתנכש ונחרש אינו עולה, ואם עלה ולא שתה מים אינו חי והוא מת, כך הגוף הוא העץ, הזבל הוא הסם, איש אדמה הוא הרופא.

מדרש שמואל (בובר) פרשה ד, אוצר המדרשים
אייזנשטיין תמורה עמ' 185, בתי מדרשות ח"ב
מדרש תמורה השלם פרק ב.

מחלקי המים

